

Det var blot dette Par Bemærkninger, jeg ønskede at gøre. I øvrigt skal jeg i Anledning af den foreliggende Betænkning tillade mig at gøre opmærksom paa, at det følger ganske af sig selv, at naar Tinget henstiller til Statsrevisionen at gøre de nævnte Bilag til Genstand for en nærmere Undersøgelse, end det hidtil har været Coutume, vil denne Henstilling selvfølgelig blive efterkommen.

N. C. Christensen: Den ærede Statsrevisor siger, at det ikke var muligt for Revisionen at gøre Bemærkninger til Regnskabet fra Usserød Fabrik, fordi Sagen ikke foreligger saaledes, at man deraf kunde se, hvorledes det Klæde, der er udleveret fra Fabrikken, var blevet anvendt, idet, hvad der foreligger, kun er, at Klædet er udleveret til Depotet, men det først er fra Depotet, at det afleveres enten mod Betaling eller uden Betaling til Hæren. I selve Statsrevisorernes Betænkning foreligger der imidlertid et Regnskab over den militære Klædefabrik, hvor der er opført under Post 22: „For Klæde leveret uden Betaling til Fodfolkets ny Udrustning (til Forsøg)...“ 23,625 Kr. 70 Øre. Det staar altsaa i det Regnskab, Statsrevisorerne have forelagt her, og der kunde altsaa have været god Anledning til at gøre opmærksom paa, at der var udleveret Klæde for en saa stor Sum uden Bevilling. Jeg ser ikke, at Statsrevisorerne ere i Stand til at undskylde, at de ikke have været opmærksomme derpaa. Det forekommer mig at være Statsrevisorernes Opgave, naar Regnskabet er afleveret til deres Eftersyn, at gøre Bemærkning om, at der er foretaget en større Udlevering uden Bevilling, lige saa godt som at anmærke, at andre Udgifter ere afholdte uden Bevilling.

Martin Madsen: Ja, men den sidste ærede Taler tager dog fejl paa det Punkt, at der foreligger noget absolut Bevis for, hvad der var brugt. Jeg har netop gjort opmærksom paa, at det er en Ompostering. Hvad der udgaar fra Fabrikken, overgaar til Klædedepotet — det er kun en Ompostering —, og derfra gaar det igen til Munderingsdepotet, hvor det bliver syet. At det endelig er udgaaet derfra, kommer ikke frem derved. Det har ikke noget med den Sag at gøre. At Betænkningen udviser, at der er udleveret saa og saa meget fra det ene Depot over til det an-

det, er i og for sig intet Bevis for, at der er sket noget, som ikke er rigtigt. Og for øvrigt maa jeg bestride, at der foreligger noget som helst, som der er Grund til absolut og ubetinget at paatale. Der kan tvistes om, hvorvidt — hvad skal jeg kalde det? — det Præcedens, der foreligger for Krigsministeriet paa denne Konto, er fulgt indenfor rimelige Grænser eller ikke, og hvis man synes, der er forbrugt et for stort Beløb, kan man henstille til Krigsministeren, at man holder sig indenfor mere naturlige Grænser til Prøver og Forsøg. Men der foreligger absolut intet, der er i Strid med Loven som saadan, det maa jeg fastholde, og det er dog det, det drejer sig om.

Nu har Tinget altsaa gjort opmærksom paa, at det forekommer Tinget, at der er Grund til at søge denne Sag nærmere undersøgt gennem de Bilag, der ere tilstillede Statsrevisionen, og dertil har jeg svaret og sagt, at det følger ganske af sig selv, at naar Tinget ønsker dette, vil det blive fulgt af Statsrevisionen. Men det ærede Medlem kan ikke paa noget Punkt paavise, at der foreligger nogen Uregelmæssighed, og det er det, det drejer sig om, og det Indtryk kunde man let faa af den Maade, hvorpaa det ærede Medlem sidst udtalte sig.

Ordføreren (Ingvard Jensen): Jeg vil blot sige, at jeg for mit Vedkommende ikke havde ønsket, at denne Behandling skulde give Anledning til nogen udførlig Forhandling vedrørende dette Forhold, da jeg mener, at vi tidligere have behandlet dette Spørgsmaal tilstrækkeligt. Men jeg forstaar meget vel, at naar det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen) har følt Trang til at gentage noget vedrørende dette Forhold, saa maatte det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen) finde Anledning til at gøre en Bemærkning dertil. Men jeg nærer ingen Tvivl om, at de Oplysninger, som det ærede Medlem for Aalborg og jeg i Fremtiden maatte ønske at se vedrørende dette Forhold, ville blive tilvejebragte, og saa kunne vi nok nu have saa megen Taalmodighed, at vi kunne vente med at faa denne Sag klaret, til de komme til at foreligge. Jeg skal derfor ikke indlade mig videre paa en Forhandling vedrørende dette Forhold, men blot gentage min Opfordring til det høje Ting om at vedtage Statsrevisorernes Indstilling om at godkende det foreliggende Statsregnskab,